

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ว่าด้วย การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

พ.ศ.๒๕๕๑

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖ วรรค ๓ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๖ (๒/๒๕๕๑) เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย การดำเนินการทางจรรยาบรรณ พ.ศ.๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม(ก.จ.ม.)

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอ ก.จ.ม. เป็นผู้วินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม. ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ประธานกรรมการ
ซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๒) ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย กรรมการ

(๓) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย กรรมการ

(๔) ผู้แทนผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้า
หน่วยงานเรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเทียบเท่าคณะ
จำนวน ๑ คน

(๕) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการ

ให้ผู้ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งวาระละ ๒ ปี และอาจแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง ก.จ.ม.

ข้อ ๗ ก.จ.ม. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับจรรยาบรรณของข้าราชการแก่สภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขจรรยาบรรณข้าราชการ

(๓) ดำเนินการให้มีมาตรการส่งเสริมจริยธรรมแก่ข้าราชการอย่างสม่ำเสมอ

(๔) พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดทางจรรยาบรรณข้าราชการ

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานหรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๘ การประชุม ก.จ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.จ.ม. ในกรณีที่ประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ก.จ.ม. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาด ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๒

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาโดยผู้กล่าวหาได้กล่าวหาเป็นหนังสือและมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดจรรยาบรรณต่อ ก.จ.ม. หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.จ.ม. ว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชานำเสนอให้ ก.จ.ม. ดำเนินการทางจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้อัยการรับสารภาพเป็นหนังสือต่อ ก.จ.ม. จะลงโทษทางจรรยาบรรณโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๐ การดำเนินการสอบสวนให้ดำเนินการตามวิธีการที่ ก.จ.ม. เห็นสมควร แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ และให้ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิในการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการด้วย

ให้ผู้สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๑ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณ ให้เสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. ดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยการทำความผิดทางจรรยาบรรณต่อไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณตามที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ ก.จ.ม. พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๑๔ โทษทางจรรยาบรรณมี ๗ สถาน ดังนี้

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การร้องขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิดและอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษทางจรรยาบรรณ

(๑) คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีอำนาจลงโทษดักเตือน ภาคทัณฑ์ และประณาม ตามข้อ ๑๔(๑) (๒) และ (๓) แก่ข้าราชการและพนักงานที่อยู่ในสังกัด ยกเว้นตำแหน่งศาสตราจารย์ แล้วจัดทำรายงานเสนอให้อธิการบดีทราบ

(๒) อธิการบดีมีอำนาจลงโทษ ดักเตือน ภาคทัณฑ์ ประณามและบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคลตามข้อ ๑๔(๑) (๒) (๓) และ (๔) สำหรับข้าราชการและพนักงานทุกตำแหน่ง และมีอำนาจร้องขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม และลงโทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพความร้ายแรงของความผิดตามข้อ ๑๔(๕) (๖) และ (๗) สำหรับข้าราชการและพนักงานทุกตำแหน่ง

ข้อ ๑๖ การดักเตือนให้ผู้บังคับบัญชาเรียกบุคคลดังกล่าวมาดักเตือนด้วยวาจาแล้วให้แก้ไขความประพฤติให้เหมาะสม ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

การภาคทัณฑ์ให้ออกเป็นคำสั่ง

การประณามให้ดำเนินการตามความเหมาะสม แต่ต้องกระทำโดยสุจริตและเป็นธรรม อันเป็นวิสัยของวิญญูชนพึงกระทำ

ข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำดักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณข้าราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณ หรือมิได้สั่งลงโทษโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

หมวด ๓

การอุทธรณ์

ข้อ ๑๘ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัย โดยให้คณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

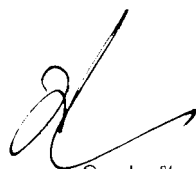
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอุทธรณ์ให้นำเอาข้อบังคับที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางจรรยาบรรณมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณมหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ร้อยตรี

(ประพาส ลิ้มปะพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ บัญญัติให้สภาสถาบันอุดมศึกษาออกข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการดักเตือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บนกรณีกระทำผิดจรรยาบรรณข้าราชการ และพนักงาน ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ รวมถึงประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้